

ע"פ 28070/10/16 - עיריית תל-אביב-יפו נגד רוני עידה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"א 28070-10-16 עיריית תל-אביב-יפו נ' עידה

לפני	כבוד השופטת עמיתה מרים סוקולוב
מערערת	עיריית תל-אביב-יפו ע"י ב"כ עו"ד גלית משאלי
נגד	
משיב	רוני עידה ע"י ב"כ עו"ד איה שריק

פסק דין

בפני ערעור על החלטת בית המשפט לעניינים מקומיים בתל אביב (כב' השופט ר. פרי) מיום 7.9.16, לפיה הורה על ביטול שלושת כתבי האישום שהוגשו נגד המשיב בקובעו כי הביטול נעשה לפני תשובת המשיב לאישומים. בית משפט קמא הורה בנוגע לתיק אחד "**על החזרת ההליך לאחור**" כך שגם כתב אישום זה יחשב כמבוטל לפני תשובת המשיב.

רקע:

בגין שלושה מועדים שונים בהם עסק המשיב ברוכלות הוגשו נגדו שלושה כתבי אישום. מדובר בהצעת ציורי קעקוע בחינה לציבור ברחוב. לגבי שני תיקים מהשלושה נערכה הקראה והמשיב טען כי עסק בציורי חינה על הגוף אולם מדובר באומנות ולא ברוכלות. בתיק אחד טרם נערכה הקראה. בהמשך בית משפט קמא מינה למשיב סנגורית אשר העלתה מספר טענות מקדמיות כפי שיפורט שהתקבלו על ידי בית משפט קמא.

ב"כ המערערת הגישה כתבי אישום מתוקנים, בהם תוקנה שנת הצו שהיתה שגויה בכתבי האישום הראשונים, אולם בית משפט קמא סירב להתיר את הגשתם.

בית משפט קמא קבע בהחלטתו כדלקמן:

א. הצו המצויין בכתב האישום איננו קיים, כתב האישום פגום מאחר והמערערת איננה מפרטת בכתב האישום לאיזה קטגוריה היא מכוונת בפריט 6.9 בתוספת לצו שעוסק ברוכלות, ואף לא ציין סעיף 1.4ג' לצו החדש. עוד הוסיף בית משפט קמא כי אין מדובר בטעות קולמוס אלא בפגם בכתבי האישום.

ב. כמו כן קבע בית משפט קמא כי גם במקרים של רוכלות חלה ההלכה הכללית לפיה יש לאפשר למשיב מתן גירסה עובר להגשת כתב האישום.

ג. בנוגע לדו"ח התפיסה שנערך באחד משלושת התיקים על ידי שני פקחים שאחד מהם עזב את עבודתו בעירייה, והמערערת הודיעה כי לא תזמנו למתן עדות, קבע בית משפט קמא כי ככלל כל פקח או שוטר שנכחו בארוע נדרשים לרשום דו"ח וכי מן הראוי היה לזמן את אותו פקח למתן עדות. גם אם הפסיק את עבודתו בעירייה, שכן יש לכך השלכה על אפשרותו של המשיב להתגונן.

מכל הטעמים הללו בנוסף למצבו הבריאותי והכלכלי של המשיב, הורה בית משפט קמא על ביטול כתבי האישום.

להלן נימוקי הערעור:

1. טעה בית משפט קמא בקובעו כי הצו המצויין בכתבי האישום איננו קיים. הצו דנן קיים למעט טעות קולמוס בשנת הצו.

2. טעה בית משפט קמא בכך שהתעלם מכתבי האישום המתוקנים שהוגשו על ידי המערערת.

3. טעה בית משפט קמא כאשר קבע כי המערערת אינה מפרטת בכתב האישום לאיזה קטגוריה של רוכלות היא מכוונת. כתבי האישום מכילים את שני הרכיבים הנחוצים לעבירה ואין צורך לציין לאיזו רוכלות מכוונים או לציין את פריט 1.4 ג' לצו רישוי עסקים.

4. לפי החלטתו של בית משפט קמא ביטול כתבי האישום נעשה לפני תשובת המשיב לכתבי האישום ועל כן עומדת למערערת זכותה לתקן את כתבי האישום כראות עיניה. בתיק אחד בפועל אף טרם בוצעה הקראה.

5. טעה בית משפט קמא בקביעתו לפיה יש באי הזמנת הפקח השני למתן עדות, השלכה על יכולתו של המשיב להתגונן, מאחר ושמורה למשיב הזכות לזמנו כעד מטעמו.

6. טעה בית משפט קמא בבטלו את כתבי האישום מהטעם שהמשיב לא נחקר לפני הגשת כתבי האישום. אין מדובר בזכות מוחלטת ואין זה תנאי מוקדם להגשת כתב האישום.

7. טעה בית משפט קמא כאשר בשיקוליו לביטול האישומים התחשב במצבו הבריאותי והכלכלי של

המשיב. מדובר בשיקולים לעניין העונש ולא בנוגע למחיקת כתב אישום.

דין והכרעה:

לעניין תיקון כתבי האישום - אכן כטענת המערערת התיקון המבוקש בשנת הצו מתשנ"ו - 1996 לתשע"ג - 2013, הינו תיקון פעוט ומן הראוי היה להתיר הגשת כתבי האישום המתוקנים בעניין זה. מה גם שבמקרה דנן, בתיק אחד טרם בוצעה הקראה ועל כן אין צורך כלל ברשות בית משפט להגשת כתב אישום מתוקן.

זאת ועוד, מאחר ובהחלטתו קבע בית משפט קמא כי על מנת לאפשר דיון בטענות המקדמיות של ב"כ המשיב, שעניינם פגם בכתב האישום, הוא: **"מורה על החזרת ההליך לאחור, וגם ביטולו של כתב אישום זה יחשב לפני תשובת המבקש לאישום...."** אין ספק שבמקרה זה זכותה של המערערת היה להגיש כתבי אישום מתוקנים כראות עיניה ללא התערבות בית משפט קמא.

לאחר שבחנתי את שלושת כתבי האישום, סבורתני כי מן הראוי היה שיצוין בהם, כפי שצוין באחד מהם, כי העיסוק ברוכלות הוא בהצעת שירותים לציבור לעשיית ציורי קעקועי חינה בגוף האדם.

אינני סבורה שיש צורך לציין בכתבי האישום את הוראת פריט רישוי 1.4ג' לצו. יתר על כן, סבורתני כי מדובר בפריט זה בקעקוע של ממש בגוף האדם ולא בציור של קעקוע.

לעניין ויתור המערערת על עדות הפקח - זכותה של המערערת לוותר על עד זה או אחר מרשימת העדים, ויתור זה יש בו כדי להשפיע לכל היותר על יכולתה להרים את נטל ההוכחה המוטל עליה. אם אכן לא ישתכנע בית משפט קמא מעל לכל ספק סביר באשמתו של המשיב רשאי היה כמובן לזכותו, אולם אין בכך כדי לשמש נימוק לביטול כתב האישום.

זאת ועוד, המשיב רשאי לזמן כל עד מרשימת עדי התביעה שויתרו עליו למתן עדות כך שהיה באפשרותו לזמן את הפקח למתן עדות אם סבר כי יש בכך כדי לעזור להגנתו. עוד יוער בהקשר זה שכאמור לעיל, לא היתה כל מחלוקת עובדתית בין הצדדים. זאת אנו למדים מדברי המשיב בבית משפט שהודה כי הציע לבצע ציורי חינה על הגוף במקום ובזמן כמפורט בכתבי האישום, אולם טען כי מדובר באומנות ולא ברוכלות.

באשר לשאלה האם היה צורך לחקור את המשיב בטרם הגשת כתבי האישום נגדו - סבורתני כי שגה בית משפט קמא בקביעתו לפיה אי חקירת המשיב במקרים הללו מחייבת את ביטול האישומים נגדו. ראשית לכל, אין דומות עבירות של רוכלות שהן עבירות קלות, עליהן חל סעיף 240 לחסד"פ ואשר אף אינן נכללות ברישום הפלילי, לעבירות על חוק התכנון והבניה, שהן עבירות רגילות ולגביהן ניתנו הנחיות היועמ"ש, עליהן מתבססות טענות המשיב בעניין זה. בוודאי שאין דומות עבירות הרוכלות לעבירות על חוק העונשין.

במקרה זה כפי שנטען ע"י ב"כ המערערת לא נגרם נזק ראייתי כלשהו למשיב ואף לא עיוות דין מטעם זה שהמשיב לא נחקר בגין העבירות בהן הואשם, ועל כן אין מקום לקבל טענה להגנה מן הצדק בעטיה של עובדה זו. לא בכל מקרה

כאשר לא נחקר נאשם בטרם הגשת כתב אישום, התוצאה תהיה מחיקת כתב האישום, הדבר תלוי בנסיבות המיוחדות של כל מקרה ומקרה.

(ראה: ע.פ. 70035/04 מדינת ישראל נ' בנימין חננה ועפ"א 70597/04 משה הנדלמן נ' מדינת ישראל).

עוד יוער כי לפקח הפועל לפי פקודת העיריות והעוסק באכיפת עבירות הרוכלות, לא הוענקה סמכות לבצע חקירות וזאת בניגוד לחוק התכנון והבניה כאשר למפקח לפי חוק התכנון והבניה הוענקו סמכויות לבצע חקירות. גם עובדה זו מלמדת על השוני בהתייחסות לעבירות הללו.

יש ממש בטענת המערערת לפיה שיקולים באשר למצבו הבריאותי והכלכלי של המשיב, אינם שיקולים שיש לשקול במסגרת בקשה לביטול כתב אישום.

לסיכום, הגשת כתב אישום הינה בסמכותה הבלעדית של התביעה. על כן מחיקת כתב אישום על ידי בית המשפט יעשה במשורה ולעיתים נדירות בלבד. במקרה שלפנינו לא מצאתי צבר של פגמים, כפי שקבע בית משפט קמא, אשר: **"פוגעים בעיקרון הצדק ובתוך כך גם בזכות להליך הוגן"**. אשר על כן, אני מקבלת את הערעור.

ניתן היום, כ"ד שבט תשע"ז, 20 פברואר 2017, בהעדר הצדדים.